

Б. В. Позріщук,

д. е. н., професор, Вінницький навчально-науковий інститут економіки

Західноукраїнського національного університету

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6974-1083>

О. Б. Позріщук,

к. е. н., доцент, Вінницький навчально-науковий інститут економіки

Західноукраїнського національного університету

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9513-0585>

В. В. Щербич,

аспірант, Західноукраїнський національний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0544-4730>

DOI: 10.32702/2306-6814.2024.22.42

РЕГІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ: ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

B. Pohrishchuk,

Doctor of Economic Sciences, Professor,

Vinnitsia Educational and Scientific Institute of Economics of the Western Ukrainian National University

O. Pohrishchuk,

PhD in Economics, Associate Professor,

Vinnitsia Educational and Scientific Institute of Economics of the Western Ukrainian National University

V. Shcherbych,

Postgraduate student, Western Ukrainian National University

REGIONAL ECONOMIC POTENTIAL: PRINCIPLES OF FORMATION AND DEVELOPMENT PROSPECTS

У статті розкрито теоретико-методологічний контент формування регіонального економічного потенціалу та визначено перспективні напрями його розвитку. Регіональний потенціал економічного розвитку розглянуто у контексті системотворчої складової економічного розвитку держави. Зосереджено увагу на обґрунтуванні можливостей ефективного використання наявних ресурсів, зміцненні потенціалу, створенні регіональних переваг для досягнення соціальної, економічної, політичної стабільності, розвитку різних секторів та галузей, збереженні навколишнього природного середовища, а також потребі збалансованого використання ресурсів та врахуванні екологічних пріоритетів регіонального розвитку. На основі встановлених принципів та чинників впливу визначено елементи системи формування регіонального потенціалу, до яких віднесено: підприємницький потенціал та умови для розвитку малого та середнього бізнесу; систему надання соціальних послуг; розвиток освіти, науки та формування людського капіталу; впровадження принципів циркулярної економіки; розширення інтеграційних зв'язків між регіонами; науково-інноваційний та технологічний розвиток; інвестиційне та інфраструктурне забезпечення регіонального розвитку.

The study is aimed at revealing the theoretical and methodological aspects of regional potential and determining the prospects for economic development at the regional level. The formation of regional economic potential is considered as an important component of the economic development strategy of the state, which performs a system-forming function in the development of the domestic economy through the use of regional resources and ensuring the effective functioning of industrial and agricultural production. The principles of forming regional development potential include: taking into account regional development features, balance, cooperation, innovation, integration, circularity, and complexity.

Based on the established principles and factors of influence, the elements of the system for forming regional development potential are determined, which include: entrepreneurial potential and conditions for the development of small and medium-sized businesses; formation of a system for providing social services; development of education, science, and the formation of human capital; implementation of the principles of a circular economy; expansion of integration ties between regions; scientific, innovative, and technological development; investment and infrastructure support for regional development.

It has been proven that at the regional level it is advisable to focus on activating the development of areas of activity that are characterized by competitive advantages, which will allow attracting investments and creating added value. Long-term prospects for economic development at the regional level are based on creating a favorable environment for increasing regional competitiveness. In this context, it is advisable to highlight areas that will contribute to the development of the regional economy: infrastructure development, growth of social capital, expansion of areas of economic activity, attraction of investments, innovations, high-tech development of production systems.

Ключові слова: економіка, регіональний розвиток, економічний потенціал, підприємницький потенціал, управління, ефективність, інвестиції.

Key words: economy, regional development, economic potential, entrepreneurial potential, management, efficiency, investment.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Регіональний економічний потенціал є основним чинником розвитку будь-якої території, оскільки він визначає не лише можливості соціально-економічного зростання, а й конкурентоспроможність регіону. В умовах розвитку глобалізаційних процесів в економіці, наявності постійних змін, обґрунтування принципів формування регіонального потенціалу та визначення перспективних напрямів розвитку стає одним з найважливіших завдань для удосконалення системи управління як на рівні регіону так і держави загалом. Досягнення високого рівня ефективного використання регіонального економічного потенціалу сприяє зростанню рівня життя населення та зміцненню економічної системи.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ, В ЯКИХ ЗАПОЧАТКОВАНО РОЗВ'ЯЗАННЯ ДАНОЇ ПРОБЛЕМИ І НА ЯКІ СПИРАЄТЬСЯ АВТОР, ВИДІЛЕННЯ НЕ ВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОЗНАЧЕНА СТАТТЯ

Питання регіонального розвитку досліджували: Возняк Г.В., Кіш Г.В., Кононова І.В., Краснопольська Т.М.,

Максимчук М.В., Мельник М.І., Мельнишин Л.В., Мокій А.І., Лещух І.В., Шульц С.Л. та ін.

Возняк Г.В. та Сороковий, Д.О. зосередили свою увагу на викликах та орієнтирах відновлення економічного зростання регіонів України. Так, автори, у своїй праці [1] зазначають, що за останній період зовнішні шоки (найсерйозніший — це російсько-українська війна) обумовили значні зміни, практично, у всіх секторах та галузях регіональних економік, загострили виклики подальшого економічного поступу регіонів України, найбільш вагомими серед яких є: безпековий виклик; посилення диференціації регіонів за темпами економічного розвитку; втрата транзитного потенціалу, який до війни був конкурентною перевагою України, міграційна криза та ін. Дослідження Кіш Г.В. присвячене проблемам стратегічного управління чинниками регіонального розвитку, також автором здійснено класифікацію чинників регіонального розвитку за напрямом дії [2]. Кононова І.В. дослідила регіональну соціально-економічну систему як категорію економічних досліджень [3]. Краснопольська Т.М. зосередила увагу на регіональній політиці України, її типах та інструментах [4]. Мельнишин Л.В. було обґрунтовано регіональну політику стосовно сталого розвитку України в контексті європейської інтеграції [5]. Мельник М.І., Лещух І.В. досліджувати питання просторового розвитку економіки на основі когерентного підходу [6]. Шульц С.Л., Мокій А.І., Максимчук М.В. та інші провели досліджен-

ня щодо продуктивної спроможності економіки регіонів, зосереджуючи увагу на чинниках, які стимулюють підвищення регіонального потенціалу та запропонували багатофакторні регресійні моделі для оцінки продуктивності та використовується для прийняття рішень на регіональному рівні [7, с. 17]. Дослідження у даному напрямі також були спрямовані на визначення продуктивної спроможності економіки регіонів, управління економічним потенціалом та інші складові забезпечення регіонального розвитку, що потребують поглибленого вивчення.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою роботи є розкриття теоретико-методологічного контенту формування регіонального економічного потенціалу та визначення перспективних напрямів його розвитку. Завдання дослідження включають: обґрунтування змісту, значення та принципів формування та визначення складових елементів та перспективних напрямів економічного розвитку на регіональному рівні. визначення перспектив розвитку регіонального економічного потенціалу. Методологічною основою дослідження є комплексний підхід до розкриття питання регіонального потенціалу, принципів та чинників його формування, що включає використання сукупності наукових методів та прийомів. Зокрема, монографічний метод, методи синтезу, індукції, дедукції, аналітичний метод та метод узагальнення.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБґРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Регіональний потенціал доцільно розглядати через наявність ресурсів й сукупність можливостей щодо використання для соціально-економічного розвитку в умовах конкретного регіону. До таких ресурсів належать природні, кадрові, інфраструктурні, фінансові, науково-технічні та інші, що сприяють формуванню економічної цінності на регіональному рівні. Ефективність використання потенціалу значною мірою залежить від організаційно-управлінських та техніко-технологічних чинників регіонального розвитку.

"Регіональні соціально-економічні системи завжди виступають елементами єдиної національної системи. Регіон виступає не лише як суб'єкт власності, система економічної діяльності і відносин, ринок виробництва і споживання, але й як певний соціум, який функціонує в конкретному середовищі" [3]. Перелічені елементи регіональної соціально-економічної системи мають бути достатньо збалансованими за побудовою структури та напрями, а також відповідати усім стратегічним цілям розвитку регіону та держави загалом.

Як наголошують у своїй праці Мельник М. І., Лещук І. В.: "Поміж іншим має бути забезпечена вертикальна та горизонтальна координація управлінських заходів щодо стимулювання регіонального розвитку, а також координація державної регіональної політики та секторальних і локальних політик як на стадії їх формування, так і на етапі реалізації, фінансування та моніторингу виконання стратегічних пріоритетів розвитку" [6]. У да-

ному контексті важливим є проведення заходів підтримки розвитку на рівні держави, впровадження програм розвитку для різних секторів економіки, місцевих цільових програм розвитку та їх фінансове забезпечення.

Обґрунтування пріоритетів регіональної політики розвитку сприяє у розкритті можливостей для ефективного використання наявних ресурсів у кожній територіальній громаді й зміцненні потенціалу, створенні власних переваг для досягнення соціальної, економічної, політичної стабільності, розвитку різних секторів та галузей, збереженні навколишнього природного середовища. "Регіональна політика дозволяє кожному регіону та громаді ефективно використовувати власний потенціал, переваги, ресурси та можливості на користь розвитку та підвищення якості життя людини та відповідно на користь розвитку всієї України" [5, с. 120].

Регіональна політика є важливою частиною загальнодержавної політики розвитку, що спрямована на забезпечення сталого економічного зростання, згуртованості суспільства та підвищення якості життя кожного громадянина. Відтак, необхідна розробка стратегії та заходів, спрямованих на розвиток і підтримку регіонів держави, зважаючи на їхні специфічні особливості, потреби та можливості. Підтримка економічної активності на регіональному рівні вимагає вжиття заходів щодо модернізації соціальної, цифрової, транспортної та енергетичної інфраструктури, активізації підприємницької діяльності, інвестиційного забезпечення впровадження інновацій, що є основою для розвитку регіонів.

"Якщо ж говорити про сучасний економічний поступ регіонів України, нестабільність, обумовлена дією зовнішніх та внутрішніх чинників, попри негативні зміни і обмеження можливостей розвитку, порушила фінансову стійкість регіонів, яка є одночасним "вимірником" спроможності фінансової системи виконувати свої функції, забезпечувати оптимальний розподіл ресурсів і нормальний перебіг економічних процесів під впливом макроекономічних шоків і ризиків ендегенного середовища" [1].

Реалізація заходів політики регіонального розвитку потребує значного управлінського досвіду, інформаційних ресурсів, аналітичних матеріалів, проведення узагальнень, розробки пропозицій та обґрунтування рекомендацій, а також результатів моніторингу та оцінки рівня забезпечення й підтримки рівня управління у сфері політики регіонального розвитку, що уможливлено через залучення спеціальних засобів для проведення аналітичних робіт й розробку відповідних баз даних. Такі заходи сприятимуть формуванню високого рівня конкурентоспроможності регіонів через подолання низки проблемних аспектів регіонального розвитку, а саме [4]:

- недостатній рівень регіонального інноваційного розвитку;
- наявність дисбалансу на ринку праці через невідповідність кадрів за освітою та чисельністю потребам ринку праці;
- недостатній рівень цифрової грамотності населення регіонів та цифровізації територіальних громад;
- низькі темпи зростання підприємницької активності, передусім у галузях, що визначаються наявністю проблем розвитку;

Рис. 1. Принципи формування регіонального економічного потенціалу

Джерело: розроблено на основі [1–6].

— невідповідність наявного інфраструктурного забезпечення потребам населення та економіки регіонів й держави загалом.

Формування регіонального потенціалу розвитку сприяє забезпеченню збалансованого та сталого економічного зростання на основі врахування регіональних особливостей розвитку. До передумов формування регіонального потенціалу для розвитку економіки відносяться: досягнення сталого розвитку, створення інтеграційних зв'язків, можливості координації, інфраструктурної підтримки, дотримання спеціалізації, партнерства між державою та бізнесом, конкурентоспроможності.

Принципи формування регіонального потенціалу розвитку відображено на рис. 1.

Рівень розвитку кожного регіону держави визначається низкою чинників (загальносистемних та чинників впливу на темпи розвитку), а саме: відносини в межах регіональної системи; застосування методів, способів та прийомів управління економікою на регіональному рівні; використанням переваг регіону у сферах формування людського, соціального капіталу, іннова-

ційності; досягненням взаємоузгодженості на різних рівнях управління щодо прийняття обґрунтованих рішень з метою всебічного врахування інтересів усіх зацікавлених сторін та ін. До стратегічних пріоритетів на регіональному рівні варто віднести наступні пункти: по-перше, вектор розвитку регіону має бути зосереджений на забезпеченні саморозвитку регіону шляхом активізації його внутрішнього потенціалу; по-друге, розвиток регіону як стратегічна ціль державної регіональної політики зумовлюється не лише економічним зростанням, а й значною мірою державною бюджетною політикою [2, с. 115].

Заходи щодо реалізації державної регіональної політики спрямовуватимуться на відновлення інфраструктури, економічної активності, публічних послуг та балансу екосистем, створення безпечових умов для повернення в регіони внутрішньо переміщених осіб, створення сприятливих умов для діяльності всіх суб'єктів господарювання на територіях відновлення, підтримку та ефективне використання потенціалу територій з особливими умовами для розвитку, поширення позитивного впливу регіональних полюсів зростання (міських агро-

Рис. 2. Система елементів формування регіонального економічного потенціалу

Джерело: розроблено з використанням [1—5, 7, 8, 10].

мераций, міст) та територій сталого розвитку, що сприятиме зменшенню диспропорцій у розвитку територіальних громад та якості життя людини [8].

У сучасних умовах регіональний розвиток потребує активізації співпраці на рівні "держава регіони бізнес суспільство", що сприятиме реалізації спільних інвестиційних проєктів, підвищить дієвість системи управління та залучення інвестиційних ресурсів. Переважна кількість управлінських рішень має прийматися на тому рівні, де знаходяться відповідні ресурси для їх ефектної реалізації, що надає можливість місцевим громадам розв'язувати проблеми, що виникають на місцях.

На основі встановлених принципів та чинників впливу визначено систему елементів формування регіонального економічного потенціалу (рис. 2).

Для ефективного формування регіонального потенціалу економічного розвитку важливим є залучення як внутрішніх інвестицій так і ресурсів із зовнішніх джерел, що потребує створення сприятливих умов для інвестиційної діяльності, підтримки інноваційних проєктів, стартапів, створенні "середовища сприятливої співпраці" між регіональними товаровиробниками та інвесторами. Саме інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку на регіональному рівні сприятиме створенню нових робочих місць та прискорить процеси економічного зростання через впровадження новітніх технологій, здійснення наукових досліджень й інноваційних проєктів розвитку на регіональному рівні.

Підвищення інноваційної активності виробничих систем залежить від діяльності безпосередніх учасників процесу інноваційної діяльності та його державної підтримки. До основних напрямів активізації інноваційної активності в аграрній сфері належать [9]: впровадження сучасних інноваційних технологій; зростання інвестицій у проведення наукових досліджень та розробку нових методів ведення господарської діяльності; стимулювання розвитку інноваційного підприємництва; розвиток екосистеми та інфраструктури інновацій; удосконалення системи інформаційної підтримки підприємств; організація підготовки та перепідготовки працівників та ін.

Формування регіонального економічного потенціалу потребує створення збалансованої системи використання ресурсів з навколишнього середовища, дотримання принципів екологічної безпеки при досягненні цілей регіонального розвитку, забезпечити захист навколишнього природного середовища з урахуванням екологічних та соціальних потреб населення у перспективі. "Ресурсна складова формування інноваційного потенціалу виступає основою здійснення інновацій і включає матеріальні, фінансові, інформаційні, наукові та людські ресурси, серед яких невичерпними є лише інформаційні. Загальновідомо, що матеріальні з одного боку, формуються у відповідних галузях, а з другого, закладають у ці галузі потенційні можливості шляхом створення нових засобів виробництва" [10, с.82].

Обґрунтовуючи механізми реалізації регіональної політики необхідно дотримуватися відходу від практики використання патерналістських інструментів прямої підтримки окремих секторів економіки чи суб'єктів господарювання на користь використання інструментів щодо формування ефективного середовища взаємодії між бізнесом, владою та суспільством для формування конкурентного ринку, адекватного внутрішнім і зовнішнім викликам; застосування гібридних інструментів і механізмів стимулювання регіонального розвитку (державноприватне партнерство, регіональні кластери, міжрегіональне, транскордонне співробітництво, розвиток єврорегіонів тощо). Важливо розвивати ті сектори економіки, що базуються на самоідентифікації та ключових конкурентних перевагах розвитку певних територій, визначаються дедалі більшою економічною та соціальною віддачею, а також стратегічною конкурентоспроможністю, тобто принесуть максимальний соціально-економічний ефект для розвитку в майбутньому [6].

Забезпечення ефективного регіонального розвитку у сучасних умовах вимагає застосування комплексного підходу, який базується на координаційній взаємодії органами влади на державному та регіональному рівні щодо функціонування різних галузей та сфер економічної діяльності.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Формування регіонального економічного потенціалу розглянуто, як важливу складову економічної стратегії розвитку держави, що виконує системоутворюючу функцію у розвитку вітчизняної економіки через використання регіональних ресурсів й забезпечення ефективного функціонування промислового та аграрного виробництва. До принципів формування регіонального економічного потенціалу розвитку віднесено: урахування регіональних особливостей розвитку, збалансованість, співробітництво, інноваційність, інтегрованість, циркулярність, комплексність.

Ефективне використання потенціалу є основою економічного розвитку регіонів, що потребує формування системи елементів регіонального потенціалу розвитку. На основі встановлених принципів та чинників впливу визначено елементи системи формування регіонального економічного потенціалу, до яких віднесено: підприємницький потенціал та умови для розвитку малого та середнього бізнесу; формування системи надання соціальних послуг; розвиток освіти, науки та формування людського капіталу; впровадження принципів циркулярної економіки; розширення інтеграційних зв'язків між регіонами; науково-інноваційний та технологічний розвиток; інвестиційне та інфраструктурне забезпечення регіонального розвитку.

Вважаємо, що на регіональному рівні доцільно зосереджувати увагу на активізації розвитку напрямів діяльності, які відзначаються конкурентними перевагами, що дозволить залучати інвестиції та створювати додану вартість. Довгострокові перспективи економічного розвитку на регіональному рівні базуються на створенні сприятливого середовища для підвищення регіональної конкурентоспроможності. У даному контексті доцільно виділити напрямки, які сприятимуть розвитку регіональної економіки: інфраструктурний розвиток, зростання соціального капіталу, розширення напрямів економічної діяльності, залучення інвестицій, інновацій, високотехнологічний розвиток виробничих систем. Подальші дослідження, на нашу думку, доцільно зосередити на обґрунтуванні питання посилення інтеграційних можливостей регіонального розвитку.

Література:

1. Возняк Г.В., Сороковий, Д.О. (2023). Виклики та орієнтири відновлення економічного зростання регіонів України. *Економіка та суспільство*, (56). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-56-26>. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2972/2890> (дата звернення 4.10.24).
2. Кіш Г.В. Чинники регіонального розвитку та їх стратегічне управління. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*, 2022 р., № 1 (124). С. 112—115.
3. Кононова І.В. Регіональна соціально-економічна система як категорія економічних досліджень. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління* Випуск 1 (24) 2020. С. 268—274.
4. Краснопольська Т.М. Регіональна політика України: типи та інструменти. *Актуальні проблеми політики*, 2016. Вип. 58. С. 189—202.
5. Мельнішин Л.В. Регіональна політика стосовно сталого розвитку України в контексті європейської інтеграції. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2020. Вип. 2 (45). С. 118—126.
6. Мельник М. І. Лещух І. В. Когерентний підхід до формування сучасної моделі просторового розвитку економіки України. *Регіональна економіка*. 2023. № 1 (107). С. 23—33.
7. Продуктивна спроможність економіки регіонів: оцінювання потенціалу та чинники зростання: наукове видання / [наук. ред. д.е.н., проф. С.Л.Шульц]; ДУ

"Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України". Львів, 2023. 141 с.

8. Постанова КМУ "Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021—2027 роки" №695-2020-п, від 5 серпня 2020 р. (із змінами від 13.08.2024 р.). <https://zakon.rada.gov.ua/> (дата звернення: 04.10.2024).

9. Мельник В.І., Погрішук О.Б. Зміцнення економічного потенціалу аграрного сектору на основі інноваційно-інвестиційного забезпечення. *Економічний аналіз*. 2024. Том 34. № 1. С. 86—95.

10. Погрішук Б.В., Щербич В.В. Інноваційний потенціал регіонального розвитку в концепції циркулярної економіки. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія "Економічні науки"*, 2022. № 2 (60). С. 78—84.

References:

1. Wozniak, G.V. and Sorokovy, D.O. (2023), "Challenges and guidelines for the recovery of economic growth in the regions of Ukraine", *Economy and society*, [Online], vol. 56, available at: <https://economyandsociety.in.ua.view/2972/2890> (Accessed 4 Octob. 2024).
 2. Kish, G.V. (2022), "Factors of regional development and their strategic management", *Derzhava ta rehiony. Seriya: Ekonomika ta pidpryyemnytstvo*, vol. 1 (124), pp. 112—115.
 3. Kononova, I.V. (2020), "Regional socio-economic system as a category of economic research", *Ckhidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnya*, vol. 1 (24), pp. 268—274.
 4. Krasnopol'ska, T.M. (2016), "Regional policy of Ukraine: types and tools", *Actual problems of politics*, vol. 58, pp. 189—202.
 5. Melnyshin, L.V. (2020), "Regional policy regarding the sustainable development of Ukraine in the context of European integration", *Derzhavne upravlinnya ta mistseve samovryaduvannya*, vol. 2 (45), pp. 118—126.
 6. Melnyk, M.I. and Leschuh, I.V. (2023), "Coherent approach to the formation of a modern model of the spatial development of the economy of Ukraine", *Rehional'na ekonomika*, vol. 1 (107). pp. 23—33.
 7. Schultz, S.L. (2023), *Produktyvna spromozhnist' ekonomiky rehioniv: otsiniuvannya potentsialu ta chynnyky zrostannia* [Productive capacity of regional economies: assessment of potential and growth factors], State University "Instytut rehional'nykh doslidzhen' imeni M.I. Dolishn'oho NAN Ukrayiny, Lviv, Ukraine.
 8. Cabinet of Ministers of Ukraine (2020), Resolution "On Approval of the State Strategy for Regional Development for 2021—2027", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/> (Accessed 4 Octob. 2024).
 9. Melnyk, V.I. and Pohrishchuk, O.B. (2024), "Strengthening the economic potential of the agricultural sector on the basis of innovation and investment support", *Ekonomichnyy analiz*, vol. 34, no. 1, pp. 86—95.
 10. Pohrishchuk, B.V. and Shcherbych, V.V. (2022), "Innovative potential of regional development in the concept of circular economy", *Naukovyy visnyk Uzhhorod'skoho natsional'noho universytetu. Seriya "Ekonomichni nauky"*, vol. 2 (60), pp. 78—84.
- Стаття надійшла до редакції 04.11.2024 р.*